

indgreb i den personlige frihed, men jeg respekterer dommen, og den må vi selvfølgelig finde en eller anden måde at få implementeret på. Når jeg uenig, er det, fordi jeg sådan set mener, at man har sin personlige frihed til at tage et arbejde på en virksomhed, hvor der er eksklusivbestemmelser, som er aftalt frivilligt mellem to parter. Man har også sin personlige frihed til at lade være. Så jeg er sådan set ikke enig i de præmisser, der ligger til grund for dommen. Men nu er den afsagt, og den skal selvfølgelig implementeres.

Jeg forstår bare ikke, hvorfor man ikke følger den danske model, som man er så glad for, øjensynligt også i regeringen. Nu hørte jeg ikke eksplicit Venstres ordfører give udtryk for det, men både Dansk Folkeparti, som de facto også er en del af regeringen, og Det Konservative Folkeparti har jo givet udtryk for, at man ønsker at værne om den danske model.

Så forstår jeg ikke, hvorfor man ikke anerkender det, at når LO og de faglige organisationer ganske få dage efter dommen meddelte, at de fra dags dato ikke agtede at gøre brug af deres sanktionsmuligheder. Hvis nogen ikke opfyldte kravene i eksklusivbestemmelserne, altså hvis der var en medarbejder, der meldte sig ud af en faglig organisation, eller en medarbejder, som fik job og ikke ville melde sig ind, så ville de ikke gøre brug af deres ret til at tvinge vedkommende ind i organisationerne. Det vil sige, at de de facto anerkendte dommen fra dag et.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor regeringen ikke anerkender det og siger: Ja, eksklusivbestemmelserne er indgået i overenskomster på fuldstændig frivillig basis mellem en lønmodtagerorganisation og en arbejdsgiverorganisation. Nu foreligger der en dom, som gør, at man skal annullere dem. Så bør man da i respekt for den danske model, når den ene part oven i købet har sagt, at den anerkender det fra dag et, give parterne mulighed for at forhandle sig ud af det.

Regeringen burde sige, at loven her træder i kraft i forbindelse med udløbet af de indeværende overenskomster, så man kan give parterne mulighed for at forhandle et andet resultat ind. For en eksklusivbestemmelse i en overenskomst er jo blevet til ud fra princippet noget for noget. Arbejdsgiveren har fået noget for en eksklusivbestemmelse, og lønmodtagerne har fået noget. Nu skal den altså tages ud, og så skal man forhandle sig frem til, hvad der så skal i stedet.

Det forhindrer lovforslaget. Derfor er det mest rimelige, at når vi har en retstilstand i Dan-

mark, hvor man de facto har ophævet eksklusivbestemmelserne – det har organisationerne gjort frivilligt – så bør man også give den anerkendelse, at vi får sikkerhed for, at man også de facto respekterer den danske model. Og det er klart, at det er noget af det, vi vil se på i forbindelse med behandlingen af lovforslaget i udvalget.

På samme måde vil vi også godt lige have nærlæst lovforslaget for at sikre, at regeringen ikke benytter sig af lejligheden – hvad man jo godt kunne fristes til at tro at de kunne finde på, og hvad jeg også er overbevist om ligger i lovforslaget – til at overimplementere dommen. Det kan man jo godt gøre, hvis man politisk ønsker det, men man skal i hvert fald ikke bruge dommen som afsæt til at overimplementere.

Kl. 10.55

Så det er nogle af de ting, vi vil se på i udvalgsarbejdet, og vi håber selvfølgelig på, at vi kan få det løst, så vi kan få det her i land på en fornuftig måde.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er meget enig med SF's ordfører i, hvad han sagde i sin tale. Jeg kunne så bare godt tænke mig at få præciseret, om ikke også hr. Ole Sohn kunne have den formening, at lige præcis den eneste grund til, at det her skal gennemføres ved lov i stedet for at lade det være op til arbejdsmarkedets parter, netop er, at man vil gå videre end dommen og f.eks. inddrage ansættelsessituationer eller aftaler om anvisning mellem fagforeninger og den enkelte virksomhed, hvilket jo bliver inddraget i det her lovforslag, men ikke er en del af dommen. Er hr. Ole Sohn ikke enig med mig i, at man på den måde faktisk har en vis form for sikkerhed for, at det her forslag går videre end dommen, og at det er baggrunden for, at beskæftigelsesministeren vil have det vedtaget ved lov?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Der er ingen tvivl om, at regeringen ideologisk ønsker at gå langt videre. Det har regeringen i årevis meget åbenlyst givet udtryk for ikke bare i regeringssituationen, men også tidligere, da de var i opposition. Så holdningsmæssigt vil regeringen gerne gå langt videre end dommen.

Det, jeg så præciserede i min tale, hvor jeg i øvrigt også er enig med spørgeren, er, at vi selvfølgelig skal sikre os, at når man som udgangspunkt siger, at der her er tale om en lov, som im-